

ÚLTIMA PEDRADA

MESSIÀNICS

Esquerra Republicana profetitza la independència

Havia d'acabar així. La figura canònica de Junqueras una vegada escollit nou Papa d'Esquerra, ha girat la característica de qualsevol partit polític per convertir-se en religió. Esquerra, com a tota religió, promet, augura, ofereix, jura, però a la llarga. Està bé, com ho és cobrar a terminis, però resulta mes arriscat. Ara imaginem que Crist va a les bodes de Canà i enlloc de convertir l'aigua en vi a les postres, deixa el miracle pel tercer aniversari de la parella. No és el mateix.

Si recordem la posició d'Esquerra allà pel 2017, hom diria que la independència la donaven per feta. Ho tenien tot apamat, cada àrea de govern tenia la seva planificació, Hisenda s'entrenava cada dia a l'estadi de Montjuic per implementar el nou regim fiscal, teníem un exèrcit de pau fent pràctiques per les valls nevades del Pirineu, Sanitat parlava català i els jutges eren de collita pròpia. Ho teníem tot lligat i ben lligat.

Després les coses es van torçar una mica. Qui no va escapar-se el van engarjolar, qui no negava tres vegades matava el gall, Europa es va omplir de catalans compromesos però no tant i la presidència de la Generalitat va quedar vacant.

Gràcies al Papa de Madrid, Sánchez I, o si preferiu malgrat el Papa Sánchez, les coses han tornat a una certa estabilitat. Fins i tot algun banc s'atreveix a tenir la

seu a Catalunya i la majoria del personal sanitari torna a parlar en castellà. Som on érem.

A Esquerra també. Són els mateixos. Alguns una mica escorats, crítics, amb ganes de rejuvenir el partit, però hi són tots i Junqueras el primer. Per això va guanyar les eleccions.

Doncs això, una vegada presa posició de la nova presidència, Junqueras i els seus van reorganitzar el partit. L'han deixat igual però la estratègia és nova. Veient com va el país (Catalunya volem dir) i com va el sentiment independentista que va deixar a més d'un català paraplègic per tota la vida, Junqueras i els seus no s'han volgut arriscat a fer un nou referèndum demà passat. Esperaran. I com a termini s'han fixat l'any 2031. Això sí, l'any 31, segur. Igual que una profecia.

O sigui i perquè m'entenguin. Esquerra farà renéixer el sentiment d'independència entre la població catalana al 2031. Més o menys coincideix amb el seu any de jubilació.

